

IMPULS

NR. 4 DECEMBER 1991 20. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Et ord	1
Hjælpsomhed	2
Jeg har ikke tid	3
Nissehistorie	4
Tanker	5
Skammen - Taknemlighed	6
Nye koste fejer bedst	7
Tillid	8
Grænser	9
Andre og ingen	10
Gildemester-tanker	10
Hvad lever jeg for?	12
Aktiviteter i gildet	13
Midtersider: Ideblade	

ET ORD

Et lille ord kan såre
et bittert ord vil glemmes sent,
skønt det var sagt i vrede
og ikke sådan ment.

Et lille ord kan følge,
hvorend du færdes her på jord,
og ingenting kan nage
som hårde bitre ord.

Et lille ord kan lyse
som solglimt over Is og Sne
som lægeurt for smerte
langt mere end du kan se.

Et lille ord kan mildne,
i hjertet ligger det og gror,
det bringer fred og glæde
langt større end du tror.

Et lille ord kan leve
og virke der hvor det er sagt,
Thi større end det største,
er ordets stille magt.

fra »Liljen«

*Sct. Georgs Gilderne på Lolland -
Falster*

HJÆLP- SOMHED

At hjælpe andre er en del af vort gildeløfte og forhåbentlig også en del af vor hverdag, ligesom det at glæde andre helst skal være en del af vor tilværelse. Bliver jeg bedt om hjælp, er det vigtigt at virke glad for, at netop jeg blev bedt om hjælp, da modtageren af hjælpen aldrig må føle sig påtrængende. Men førnævnte er kun én måde at hjælpe andre. Man behøver ikke kun at hjælpe, når man bliver bedt derom. Somme tider kan man se, andre trænge til hjælp. Nogen gange er det så åbenbart - i andre tilfælde dukker behovet op hen ad vejen. Jeg blev spurgt, om jeg finder dette »at hjælpe andre«, er det samme som at glæde andre, eller som der står i gildeloven: at gøre livet gladere og lysere for andre. Det burde det være, men jeg mener, det ikke altid er tilfældet. Som nævnt i min indledning kan hjælpen startes på mange måder, og den kan også gives på mange måder. En anmasende hjælp, der virker ydmygende for modtageren, vil ikke være til glæde for vedkommende - men højst for een selv.

Her i vort gilde forsøger vi ved vort ældrearrangement at hjælpe og glæde andre. Vi giver ældre mennesker, der ikke selv er i stand til at komme ud, et tilbud om en festlig eftermiddag. Vi henter dem i deres hjem, underholder dem, serverer kaffe og kage, afholder lotteri om bordpynten og bringer dem så hjem igen.

Et andet eksempel på en hjælp, vi giver i vort gilde, og som vi håber glæder vedkommende, er, hvis en gildebror hos os kommer i økonomisk trang, tilbyder vi, at

vedkommende kan deltage økonomisk frit i vore gildehaller og gildemøder.

Dette er to eksempler på en tilbudt hjælp som jeg mener glæder andre, men også to eksempler på en hjælp, der kan - forkert givet - virke anmasende og ydmygende, og derfor absolut ikke er til glæde for andre.

Ikke alene en tilbudt hjælp men også en bedt hjælp kan virke ydmygende; en hjælp skal altid gives på en måde, der virker naturligt ind i den aktuelle situation for at glæde modtageren. Diskret og venligt.

At hjælpe andre og at glæde andre behøver ikke kun at glæde giver og modtager. Det at hjælpe andre kan også sprede glæde ud over giveren og modtageren. Ved for eksempel at hjælpe børn i nød kan man i de fleste tilfælde også regne med at have glædet deres forældre og evt. videre ud i samfundet. Vi har også i vort gilde erfaret, at vore ældrearrangementer glædede nogle af deltageres børn. Men som altid, hjælpen skal gives venligt og diskret og må ikke virke anmasende, for en hjælper der praler af sin hjælp, kan komme til at ydmyge og såre. Selv om man med sin hjælp glæder modtageren kan man også komme til at såre andre. Er modtageren nært stående kan man føle sig sat udenfor, da vedkommende måske mener at kunne have givet modtageren den tilbudte hjælp.

Som det fremgår af dette svar, finder jeg ikke at dette at hjælpe andre, er det samme som at glæde andre. Omvendt finder jeg, at det at glæde andre, er det samme som at hjælpe andre. Jeg mener, at »glæden« vil hjælpe både modtageren og giveren til et mere meningsfyldt liv, og dermed også til et bedre familie- og samfundsliv.

Jeg vil slutte med at citere fra Rudolf Bruhns væbnersang:

*Væbner er vi, du og jeg
vi vil vinde ridderspore
ved at tjene kun det store
på de mindste pligters vej.
Den, som byder, lyder først;
den, som tjener, han er størst.*

*Birthe Guldborg Hansen
Bramming*

JEG HAR IKKE TID . . .

Mintipoldefar arbejdede i 12 timer dagligt - også lørdag. Det var en arbejdsuge på 72 timer. Ved siden af passede han en have med et lille hus, var kasserer i skyttelaug, strålefører ved det lokale brandværn, tenor og nodeskriver i sangforeningen. - Han klippede selv sine 6 børn, forsålede familiens fodtøj, kløvede 8 kubikmeter brænde i vinteren samt lavede det meste husgeråd selv.

Min oldefar var kommet ned på en arbejdstid på 54 timer. Han overtog haven og var også strålefører. Ligeledes var han medlem af skyttelaug, og i sangforeningen var han baryton. Men han havde ikke tid til hverken at være kasserer eller nodeskriver. Han klippede heller ikke sine børn, og hans brændselshugst indskrænkede sig i 1 kubikmeter, fordi han var begyndt at fyre med kul. Husgeråd var da noget man købte.

Min farfar arbejdede i 48 timer om ugen. Også han var havemand og medlem af skyttelaug. Men han havde hverken tid til sang eller frivillige tjenester i brandvæsenet - . Hans 2 børn gik til frisøren. Brændselshugst til vinteren?? Nej, men han lavede lidt husflid nu og da.

Min far er traditionstro og derfor medlem af skyttelaug, men han kommer der aldrig. Han har opgivet familiehaven, det betaler sig ikke længere, og han har ingen børn hjemme. Brændsel og kul om vinteren?? Næh - han har fået el-varme. Hvordan skal han ellers få tid til noget som helst i vor forjagede tid?

Og jeg? Jeg har overhovedet ikke tid til noget. Ikke tid til at synge og slet ikke tid til frivillig tjeneste. - Hvordan skulle jeg dog kunne nå det med så opslidende lang arbejdstid som 40 timer om ugen!!!

*Set i »SIGNALHORNET«
Sct. Georgs Gildet i Assens*

-Ja, den er set mange andre steder gennem tiderne, men jeg synes den skulle gentages (Red.)

NISSE- HISTORIE

Den første september var det, i et hjørne af Værløse, på Højloft Vænge, TV-Aktuelt klingede just ud. Kaffen duftede så velsignet og knevren gik. Nissepiger og -dreng mødtes om det første livtag om gruppe-sex.

Anna-Lises husbond, Lasserik stod øverst på listen, så derfor var det ham, der kaldte ind til den første palaver og pølse-mad, som man plejer i de kredse.

Efterhånden som solen gik ned i vest, og kaffen og det bløde brød også forsvandt i horisonten, nærmede man sig så sagtligt det afgørende, det egentlige: Hvem skulle ha' lov til i de næste par år at bestemme over smørklatten midt i grøden. Ja, det var jo også hende eller ham, der skulle ligge øverst i høet og svinge pisker i gruppe-sex.

I den bløde stol for enden af sofabordet, lagde Jørgen Glad for. Jørgen sagde, at han godt nok gad, men for tiden ikke rigtig ku' påtage sig hvervet som smørklattestyrer og ledernisse. Han følte en lille, men konstant trykken lige netop dér hvor bilrattet og korpus delicti mødtes, når det gik derudaf, og da forsædet ikke kunne komme længere tilbage, ja, så var han altså, rent ud sagt lidt klemt for tiden. Det forstod alle de andre rigtig godt, så derved blev det.

Næst i rækken var Sirene, gift ind i den nissesammenhæng meget estimerede familie Juul - påpegede, at hr. Juul rent faktisk forhindrede hende i at tage embeder. Havde han ikke selv, som alle måtte have hørt på forårets nisseting, annonce-

ret, at han forventede at blive kåret som ledernisse for sæsonen 91 - 93 i sin kommende gruppe. Og Sirene ville ikke være den, der stod sin husbond i vejen, for mandens naturlige ambitioner måtte ikke hindres, det kunne der komme meget skidt ud af. Så også Sirene blev lagt til side til en anden gang.

Mons kunne der slet ikke være tale om, han fløj og for ud og ind af nisseboet, så man måtte forbarme sig. Lige for tiden var han ude for at sælge amerikansk olie til araberne i Aber Dabei eller deromkring.

Lasserik's faste blik gled mod Farin fra Sønderkær. Alle kunne se, at han kun ventede på hendes »ja«. Men nej, også hun bad sig så mindeligt fredet. Frem kom det da, hvad ingen havde anet, at hun for tiden måtte kæmpe hårdt med sin husbond Mads om hvor skabet skulle stå, skabet på hans nye kontor forstår sig. Ja, det var ikke bare det med skabet, men også tapeter, gulvet, gardinerne og meget, meget mere. Nu har nisser som bekendt stor forståelse for andres problemer, og efter denne gribende forklaring var endnu et emne strøget af listen.

Om Erik, Sorte Niels' den ældste, vidste alle, at han havde nok i hverdagen med at holde styr på de pibekravede, helt ud på den anden side af Smørum Øvre og Nedre, så han blev slet ikke spurgt, og det var han i grunden helt tilfreds med.

Nu så det lidt sort ud for årets gruppe-sex. Skulle det hele da ende i høet? Hvad skulle det blive til med alle de mange store kulturelle oplevelser og udfordringer alle havde glædet sig til i de kommende lange mørke vinteraftener?

En sidste chance havde Lasserik. Med lektion 8, stk. 11 i »Taktik for embeds- og tjenestemænd« i frisk erindring, vendte han sig mod den sidste i selskabet, ham til

højre, Slingvar. Det er ham, som I nok husker »er så pisse stolt af at være nisse« - og friere kan det ikke siges - at han måtte være mere end stolt over at blive smørklatbestyrer. Men sådan skulle det ikke blive. Inden Lasserik havde dobbeltchecket sine tanker, lød det kraftfuldt fra Slingvar: Jamen Lasserik dog, osse jeg går da helt og fuldt ind for netop dig som ledernisse, af to onder vælger jeg altid den mindste, så godt kender du mig da . . .

Lasserik var kåret, hans taktik var brudt sammen, hans verden med den, han kunne ikke sige nej. Ledernisse, smørklatbestyrer, nej han kunne slet ikke overskue det!!!

I Kæden, umiddelbart efter Lasseriks kåring, kogte Jørgen Glad en rigtig lind portion risengrød sammen, med masser af kanelsukker, så glider den bedre ned. Der stod en del om: »Lasserik, den fødte leder . . .«, og »ingen kan i den anledning føle sig forbigået . . .« o.s.v., o.s.v.

Alle troede nu den sakrosante nissehøj velkonserveret, ikke mindst vore tre overnisser Pedersen, Pedersen og Pedersen, som dog burde vide bedre.

Nu gik der politik i sagen. Anna-Lise og Lasserik rejste over hals og hoved til Hawaii, med den lidt kryptiske besked, at de først kom hjem når signalpistolen igen hang hvor den skulle. De andre nisser i gruppen forstod ikke et ord, det kunne lige så godt have været sagt på tamilsk, ingen huskede noget.

Skattenissen rykkede ud: »Hvad sagde jeg?« og det havde han helt ret i. Over-over nissen rystede på sine hvide lokker, og så skete der pludselig noget. Var der ikke noget om, at Erik var gået på ventepenge, efterløn eller sådant noget? Ganske rigtigt, da han nu ikke mere var hyrde, og han måtte sige hvad han ville, så godt som, så

strøg han sig over skægget to gange og den høje pande én gang, og mumlede noget om, at hvis ingen havde noget derimod at erindre, ja, så ville han da være til at formå at overtage embedet som smørklatbestyrer og ledernisse i gruppe-sex.

Til julefesten det år var alle glade, Lasserik og hustru var tillige meget solbrændte, og alle i gruppe sex var enige om, at den demokratiske proces altid er belastende, men den eneste rigtige nisser tør sætte deres lid til, osse i fremtiden.

Edel Vang
Nissepige m/k

Personerne i dette drama er alle opdigtede, og enhver tilsyneladende lighed med nuværende eller tidligere medlemmer af Værløse Gildet beror således på rene tilfældigheder.

fra »KÆDEN«
Sct. Georgs Gildet i Værløse

TANKER

Negativ tankegang giver sygdom og hindrer menneskelig udvikling. Vi må lære at glæde os over, når det går andre godt, og arbejde for en positiv ånd og udvikling omkring os. Gør nogen noget i vores øjne negativt, ondsksfuldt eller idiotisk, må vi forsøge at forstå, hvorfor de gør det. Det gør det lettere, både for os selv og for vedkommende, som man måske så endda kan få lov til at hjælpe til at tænke og handle mere positivt.

Carsten Vagn-Hansen
fra »Gildenyt«
Sct. Georgs Gilderne i Aabenraa

SKAMMEN - TAKNEM- LIGHED

Hvad vil det sige at skamme sig? Det var det spørgsmål jeg stillede flere fra min omgangskreds - vel at mærke af den yngre årgang. Baggrunden var en kampagneplakat fra Rådet for større færdselssikkerhed. Plakaten viser et billede af en mand, som står med sine bilnøgler og gør mine til at ville hjem. Hans arbejdskammerater kigger blot - ja, nærmest apatisk på ham, vel nok fordi indholdet af den flok tomme ølflasker, som står på bordet, har en vis indvirkning på dem som har drukket det. Overskriften lyder: I morgen skammer Peter Hansens kolleger sig over, at de ikke tog hans bilnøgler.

Der var et eller andet galt med den overskrift. Sådan følte jeg det. Det var først efter et stykke tid jeg fandt ud af, at det var ordene »skammer sig«, der var problemet. For hvad vil det sige at skamme sig? De forklaringer jeg fik, var noget med at blive flov - eller at have skyldfølelse. Specielt det sidste. Tilsyneladende ved såkaldte moderne mennesker ikke hvad det vil sige at føle skam, de forveksler det med at føle skyld.

Det var først da jeg snakkede med min farmor på 92 år jeg fik fat i hvad det vil sige at føle skam. Og det var endda uden at have spurgt hende. Hun fortalte blot om hendes far og farfar, men i den historie lå skammen som hele historiens ledetråd. Og i den måde hun fortalte den på. Der var kastet skam over hele familien, og hun

følte også skammen - men samtidig følte hun også, at den var ved at blive ophævet. Det havde taget ca. 100 år.

Og det er måske forklaringen. Har vi, i mikrobølgeovnen og telefaxens tidsalder, tid til at føle skam? Har vi ikke mere brug for følelser der kan »tændes« og »slukkes« for her og nu? Måske. Flovhed og skyldfølelse er hurtigere fremme og hurtigere glemt. Og hvad skal vi med en negativ følelse som skam? Kan vi ikke undvære den?

Men hvad så med taknemmeligheden? Er det ikke lidt det samme der er ved at ske med den? Der går en anekdote om en østdanser der spørger en »nordenfjords fra« om han er glad for at være vendelbo. »Nej«, svarer vendelboen, »jeg er taknemmelig!« Er taknemmeligheden ved at forsvinde til fordel for glæden? Glæde er også en »hurtig« følelse, men taknemmeligheden - er den langsommere? Nå, ja - vil nogen måske sige - så kan man da nok overleve uden skammen og taknemmeligheden, når blot man har glæden og så ellers tage skyldfølelsen med når det nu ikke kan være andet. Det kan da sagtens lade sig gøre uden det store tab.

Nej. For med den udvikling, ender vi med at have kun nogle få følelser at operere med, og så ender vi der, hvor man kan tale om »følelsesmæssig afstumpethed«, og et samfund præget af følelsesmæssig afstumpethed er svært, for ikke at sige umuligt, at leve i, for hvad skal man leve for?

Det er på høje tid at den overfladiske tendens, som har præget os igennem længere tid, bliver afløst af en mere dybtgående. Og der er lys forude. Mange unge mennesker ved ikke hvem de selv er, fordi de ikke kender deres rødder. Der er flere projekter i gang, hvor unge søger

deres rødder for at tage vare på deres arv. Disse projekter bør lykkes, det skylder vi de unge, for ellers må vi, som fratog de unge deres rod og arv, skamme os!

Dorrit Smedsgård
5 min. Sct. Georg den 7. oktober 1991
fra »MOSEBRYG«
Sct. Georgs Gildet i Brønderslev

NYE KOSTE FEJER BEDST

Man skal ikke kaste det skidne vand bort, før man har friskt vand. To ordsprog som modsiger hinanden, så måske skal sandheden findes et sted midt imellem, eller ved siden af. I det hele taget lever vi i en tid, hvor vi ustandselig bombarderes med synspunkter for eller imod, snart det ene, snart det andet, vi forvirres og kommer i tvivl, når der hele tiden er »eksperter« og »frelser« som siger! at de vil os det bedste.

Til det siger Piet Hein: Folk som ved hvad der er bedst, hærger verden som en pest. Folk bli'r fler og fler og fler, men'sker laves ikke me'r.

At velfærdssamfundet har sine skyggesider kan nok de fleste tilslutte sig, i hvert fald når det drejer sig om men'sker i vore

omgivelser, så ser vi fremmedgørelse, ensomhed, voldsproblemer, fremmedhad, alkoholiserings- og overvægtsproblemer, kriminalitet og forråelse.

En af tidens mest synlige og påtrængende »frelser« er Helsekostindustrien, som i pilleform, påstår sig i stand til at løse, snart sagt ethvert tænkeligt problem. Der findes piller, pulverkure og mixture, til og for eller imod, så godt som alle trængsler og besværligheder, indvortes såvel som udvortes, og skulle en kur eller et medikament virke lige rigeligt, findes der midler der afhjælper dette problem, som at gå til lappeskrædderen, det er dyrt og hjælper kun kortvarigt.

Endnu har dog ingen påstået at have opfundet en pille til højnelse af livskvaliteten. Her må vi, heldigvis, endnu, søge og finde svarene i os selv!

Hvis du ængster tiden bort, gør du livet tomt og kort . . . Husk at smile før du sover, så går dagens surhed over . . . Husk at elske men du tør det, husk at leve mens du gør det . . . Tæk dit tag med ånd og viden, ånd alene trodser tiden . . . Vide, hvad man ikke ved er en slags alvidenhed.

De råd, og den hjælp, finder vi i Piet Hein's små Gruk om livet, som uden risiko kan indtages i små og store doser.

En sag, har tre sider,
tre sandheder,
din egen,
din modparts,
den rigtige.

Kinesisk visdom
fra »LILJEN«
Sct. Georgs Gilderne på Lolland og
Falster

TILLID

Tillid hører med i vi menneskers tilværelse.

Prøv at vurdere, hvor tillidsfulde vi mennesker er i forhold til hinanden, selv om det at vise tillid på en måde kan være at udlevere sig selv.

Hvordan reagerer vi, når vor tillid misbruges?

Tillid er et væsentligt ord, et nøgleord, der har betydning for os alle i vor hverdag.

Uden tillid - ingen fortrolighed

uden tillid - ingen fortrøstning

uden tillid - ingen tiltro

uden tillid - ingen hjælpsomhed

Men tillid til hvem? Ja, til ens ægtefælle, børn, nærmeste familie, venner og arbejdskammerater.

Cirklen kan udvides, men tør man?

De fleste voksne mennesker har i tidens løb erfaret, hvad tillid kan bruges/misbruges til. Jeg opfatter selv ordet, som værende positivt både for den, der afgiver og for den, som modtager den. Men det kræver meget, bl.a. åbenhed, og det at turde sige noget, og det at betro sig til en kan ofte virke, som om man »krænger vrangen ud af sig selv«.

Hvor kan man så møde den fuldstændig ubegrænsede tillid? Hos det lille barn! Spædbarnets tillid overfor forældrene er enorm. Det er i så tæt kontakt med moderen, at tilliden næsten kan opfattes som et medfødt instinkt. Ingen andre end forældrene kan på dette tidspunkt kaste barnet i vejret og få et smil og en klukkende latter. Denne store tillid bliver senere udvidet til at indbefatte flere. Barnet er åbent for alting og vil gerne delagtiggøre sine

omgivelser, også fremmede, og til tider kan denne tillid næsten blive for stor.

I ungdomsårene er man nok mest sårbar, man står på tærsklen til de voksnes rækker og er meget usikker. Og til sine hjertevener vil man gerne betro sine hemmeligheder og inderste følelser. Et meget stærkt kammeratskab skal der til for at opnå tillid, men er den gensidig, kan det blive til et venskab for livet.

Jeg omgås i min hverdag mange børn og unge mennesker, og for at vort samarbejde skal lykkes, må der være en gensidig tillid til stede. Unge mennesker af i dag kan ofte have en problemfyldt tilværelse, og eftersom jeg i det daglige har kontakt med dem, opstår der også nemt situationer, hvor de føler trang til at betro sig til en.

Hvis der er vist mig tillid, må jeg også være i stand til at modtage den. Og hvordan? Jeg må gøre mig umage med at være opmærksom, imødekommende, glæde mig, give små kommentarer og i givet fald foreslå løsninger, hvis det er nødvendigt. Det kan være svært at leve op til.

Jeg har selv oplevet en situation, hvor et menneske betroede mig ting, som jeg ikke kunne forsvare at tie stille med. For min egen samvittigheds skyld og for den unges skyld kontaktede jeg en læge der kunne blive den hjælpende hånd, der manglede.

Bagefter overvejede jeg, om jeg havde misbrugt den tillid, der var blevet givet mig, men som samtidig var et råb om hjælp. Så det kan godt give problemer at få andres tillid.

Den »selvfølgelig, den generelle« tillid træffer vi dagen lang. Vi stoler på vor ægtefælle og viser hinanden gensidig tillid. På vor arbejdsplads findes også tillid mellem kollegaerne, og den skaber

GILDEMØDER

Alle gildeaktiviteter foregår på gildeledelsens ansvar, også de arrangementer, som er delegeret til laug eller grupper.

Ved at give gildebrødrene lejlighed til at foreslå og afvikle arrangementer, får man et mere varieret udbud af aktiviteter, man viser tillid og tildeler ansvar, man giver enkeltgildebrødre eller grupper lejlighed til at markere sig, men alt hvad der foregår, sker på gildeledelsens ansvar, og det må derfor være naturligt, at gildeledelsen holdes godt orienteret om planlægningen af de uddelegerede aktiviteter.

Enhver forening, sammenslutning eller bevægelse har brug for at afholde møder, og i Sct. Georgs Gilderne er vi så heldige, at der er vedtaget forskellige mødeformer, som hver har sit indhold og sin betydning.

Netop fordi mødeformerne er så forskellige, er det vigtigt at planlægge hvert af møderne, så man sikrer, at det, man vil bruge mødet til, også bliver opnået.

GILDEMØDET er den mest uformelle mødeform vi benytter os af. Men netop fordi det er et uformelt møde, skal det planlægges med et bestemt formål for øje, for at mødet kan blive vellykket og leve op til de forventninger, som deltagerne kommer til mødet med.

Formålet med et gildemøde kan godt være, at vi bare skal komme sammen og hygge os, - men det kræver også planlægning, for »nogen« skal jo træffe bestemmelse om:

- Hvor og hvornår skal vi mødes?
- Hvordan gives der besked om mødet - og hvem gør det?
- Skal nogen hentes - hvem klarer det?
- Fortæring - hvad - hvem?

Da gildemødernes indhold kan være af meget forskellig karakter, må det være rigtigt, at opdele møderne i forskellige typer, for at opnå den bedst mulige planlægning til de forskellige formål, som møderne skal opfylde.

I planlægningen kan der blandt andet tages hensyn til:

»Den røde tråd« i gildets årsprogram.

Lands-Provincial-Distriktsgildearrangementer.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark

GILDEMØDER OG EFTERGILDEHALLER - Idéplan for et gilderår

Skolernes ferieperioder.

Årets helligdage.

God planlægning er hemmeligheden bag et godt møde.

Brug derfor god tid til planlægningen.

Man kan groft opdele gildemøderne i tre hovedtyper, som hver er kendetegnet ved sit specielle indhold og formål.

INTERNE GILDEMØDER:

Ved de interne gildemøder er det kun gildebrødrene der deltager i mødet, og formålet er, at tage stilling til rene gildespørgsmål.

Typiske eksempler kunne være:

- Gildetinget
- Diskussion af forslag fra landsgildet
- Planlægning af hvervekampagner
- Planlægning af hjælpeaktiviteter

Selvfølgelig kan mange af denne type problemstillinger også diskuteres i en eftergildehal, men det vil ofte give et større udbytte af diskussionen, hvis der indkaldes til et specielt møde om et sådant større emne, især hvis der er udsendt skriftligt materiale til gildebrødrene i god tid inden mødets afholdelse.

OPLYSENDE GILDEMØDER:

Ved denne type gildemøder er ægtefæller og gæster meget velkomne.

Formålet med disse møder er, at vi får udvidet vores horisont, eller at vi får morsom eller spændende underholdning.

Der masser af emner til denne type møder:

- En foredragsholder eller en f'm med efterfølgende diskussion af emnet
- Debat om samfundsmæssige spørgsmål
- Besøg på virksomheder eller institutioner
- Teaterbesøg, koncerter, besøg på udstillinger med efterfølgende diskussion

Sct. Georgs Gilderne i Danmark

GILDEMØDER OG EFTERGILDEHALLER - Idéplan for et gilderår

- Besøg i andre gilder til »åbne« arrangementer.

FAMILIEPRÆGEDE GILDEMØDER ELLER TURE:

Ved disse arrangementer er formålet, at drage familierne ind i gildelivet.

I mange gilder har man haft glæde af at arrangere:

- Fisketure, skovture, strandture eller fugleture, ofte med ledsagelse af »specialister«, som kunne fortælle spændende ting om hvad man oplevede.
- Museumsbesøg med kyndig vejleder
- Weekendture til hytter eller spejdercentre.
- Deltagelse i PUNKTSTÆVNER eller TRÆF.

Men lad mig gentage:

Brug tid på at diskutere formålet med mødet!

Brug tid på at planlægge ordentligt!

Vi har alle deltaget i en mængde virkelig gode møder, uden at tænke over, at der har været lagt en plan for mødets gode afvikling.

Og det er måske netop hemmeligheden ved det gode møde - at planlægningen er der, uden at deltagerne lægger mærke til den.

EFTERGILDEHALLEN

Eftergildehallen er en anden slags gildemøde.

Normalt deltager der kun gildebrødre i gildehallen, og det er derfor naturligt, at eftergildehallens deltagere består af de samme mennesker, som var samlet til den mere højtidelige og ritualprægede del af mødet.

Eftergildehallen er særligt velegnet til at opfylde den del af gildernes formål, som taler om, at vi skal virke som et samlingssted, hvor blandt andet forbindelsen med gamle kammerater kan vedligeholdes.

I eftergildehallen kan vi hygge os med hinanden, vi kan synge, spise og have det rart, og vi kan få snakket sammen, få kontakt med gildebrødre fra andre grupper, som vi måske ellers ikke så ofte har lejlighed til at være sammen med.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark

GILDEMØDER OG EFTERGILDEHALLER - Idéplan for et gilderår

Men udover alt dette, er det gildeledelsen der bestemmer forløbet af eftergildehallen, også selv om man har uddelegeret ansvaret til en gruppe eller et laug.

I eftergildehallen vil der ofte være bestemte aktiviteter, som skal afvikles:

- Den nyoptagne gildebroder skal bydes velkommen i den mere muntre stemning, der findes i eftergildehallen.

- Den eller de nye væbnere skal lykønskes i væbnernes kreds.

- En genoptaget eller overført gildebroder får her lejlighed til at præsentere sig for de øvrige gildebrødre.

- En gildejubilær bliver lykønsket eller der bliver sagt til lykke med gildebrødres »højtidsdage«.

Alle disse eksempler er af rent gildemæssig karakter, og de hører naturligt til i eftergildehallen.

Men andre aktiviteter, som også er af rent gildemæssig art, hører naturligt til i eftergildehallen.

Det kunne f.eks. være:

- En diskussion af synspunkter, som gildemesteren har lagt op til i sin gildemestertale, og som nu ønskes behandlet af gildebrødrene.

- Meningstilkendegivelser om indholdet af Sct. Georgs indlægget, hvis den, der har haft dette indlæg, ønsker det.

- Indlæg eller beretninger fra grupper eller laug, om emner, som de ønsker hjælp til - eller bare at høre gildebrødrenes mening om.

- Beretninger fra gildemesteren eller fra andre gildebrødre, som har deltaget i møder eller arrangementer, som repræsentanter for gildet.

Men først og fremmest skal eftergildehallen være det hyggelige fristed, hvor kammeratskabet får lov til at udvikle sig, så gildets indre kræfter styrkes, og der samles kræfter til at tage fat på gildets udadvendte aktiviteter.

Hans-Erik Harboe

Odder

grundlag for et godt arbejdsmiljø. Når man stilles overfor arbejdsopgaver, ja, så udfører man dem og forventer andre gør det samme. Ligeledes når ens overordnede viser tillid til sine ansatte opnås i de fleste tilfælde en større arbejdsindsats. man stoler på hinanden. Ja, lad os bare bruge vort Gilde. Hvor tit er vi som gildebrødre ikke ude for at enten at uddelegere opgaver eller at modtage sådanne. Men der er da en selvfølge, at det bliver gjort, det er en tillidssag gildebrødre imellem!

Et ordsprog siger: »Du skal lære af livet, mens du lever det«, og som voksen har man efterhånden fået en erfaring, et livskundskab der er med til - bedre at vurdere andre mennesker. Desværre kan det ikke undgås, at ens tillid af og til misbruges. Den første reaktion kan blive en indadvendthed, en utilnærmelighed, dernæst en forundring over, at et menneske, man har haft stor tillid til, har svigtet. Man er ked af det, såret, og bitterheden og vreden over, at man måske er blevet gjort til grin, udleveret til andre og udnyttet er også til stede. Skuffelsen kan sidde længe og nage længe, men det må ikke betyde, at man glemmer at vise sin tillid, for den er til gavn - ikke blot for en selv - men også for ens omgivelser - kendte som ukendte.

Abraham Lincoln har engang sagt:

»Tænk på at fremmede er venner, du endnu ikke kender!«

*Solveig Jensen
Bramming Gildet*

GRÆNSER

Grænseudvidende - Grænseoverskridende - Grænseindsnævrende

Vi lever i en tid, hvor der flyttes mange grænser. Det gælder både de geografiske og de personlige.

Jeg tror alle glæder sig over den nedbrydning af grænser der har fundet sted omkring os, og som stadig finder sted, selvom der selvfølgelig er nogle der er mindre begejstrede - våbenfabrikanterne f.eks. Også de personlige grænser bliver der rokket ved i disse år. Vi har set præsidenter overskride grænser vi for få år siden ville have forsværges det mulige i. Vi ser herhjemme for øjeblikket politiske partier, fagforeninger o.s.v., i færd med at overskride og udvide grænser der har eksisteret i årtier. Vi ser også tegn på det modsatte - indsnævring af grænser - i forbindelse med flytningen/indvandrerne, hvor tolerancegrænsen synes at blive mere og mere synlig, og det er så de personlige grænser vi taler om.

Vi er her inde på lidt af et paradoks i hvert fald når det gælder Europa. Vi får hver dag at vide i medier og af politikere, hvor godt det er - og fortsat vil være - med et fælles Europa, men med åbne grænser, åben samhandel, fælles økonomi o.s.v., men vi vil vist helst ikke åbne for flere »fremmede« i vort land. Når jeg sætter fremmede i citationstegn er det selvfølgelig fordi Grækere, Italienerne, Tyskere, ja kort sagt alle de rigtige - dem fra EF, er jo ikke fremmede, det er kun alle de andre.

Når jeg nu er kommet til at tænke på det med grænser, og jeg så her skriver lidt om det, er det fordi jeg er klar over at mine grænser også er flyttet med alderen. Jeg

sætter grænser for andre ting i min hverdag end jeg gjorde da jeg var yngre. Min tolerancegrænse i forhold til mine medmennesker er blevet meget større, til gengæld er mine grænser for hvad jeg kan overkomme blevet noget indsnævrede. Dette giver sig også udslag i mit arbejde i Sct. Georgs Gildet men trods det føler jeg at netop Sct. Georgs Gildet er med til at flytte egne og andre grænser.

fra »KÆDEN«
Sct. Georgs Gildet i Værløse

ANDRE OG INGEN

Andre har altid succes
Andre har god kontakt med virkeligheden
Andre kan altid løse problemerne
Andre har det altid bedre.

Ingen har problemer som jeg
Ingen er så uduelig som jeg
Ingen roder med livet som jeg
Ingen har fiasko så ofte som jeg
Ingen er så hjælpeløse som jeg.

For mig er du en af de andre
For dig er jeg en af de andre
Lad os derfor se ind i hinandens ansigter.

fra »KRUDTUGLEN«
Sct. Georgs Gilderne i Frederiksværk

GILDE- MESTER- TANKER

Den, som kun
tar spøg for spøg og alvor kun alvorligt,
han og hun
har faktisk fattet
begge dele dårligt.

Sådan skriver Piet Hein i et af sine gruk. Disse små vers fortæller så meget om tilværelsens små og store tildragelser.

Få kan, som Piet Hein, udtrykke sig kort og klart om komplicerede emner, ofte vendes synsvinklen 180 grader i sidste linie.

Hvad var tilværelsen uden humorister, der forsøger at lære os at opleve det barokke i selv den alvorligste situation. Og alvoren i selv den morsomste episode. Det er jo netop humoren der får os til at være mennesker.

Der er en tv-serie jeg holder meget af, det er »Bamse og Kylling«.

Dette umage par viser os gang på gang, på en morsom måde, hvordan vi er over for hinanden. »Jeg skal først«, »Jeg skal prøve dine nye gummistøvler«, »Jeg skal ha' det største stykke kage, først«.

Alle aldersgrupper fornemmer at Bamse er flink og rar, men han »strammer den« en gang imellem. Så kan man betragte sig selv og spørge: »Er jeg Bamse eller er jeg Kylling?«

Radiserne er også blandt mine favoritter.

Der er en tegning jeg tydeligt husker, Søren Brun spørger Nuser om han har lyst til at deltage i en hundestilling. »Det kan jeg da ikke« svarer Nuser, »Jeg har jo ikke nogen hund«. Nuser er slet ikke i tvivl; han er som én af de andre. De andre er heller ikke i tvivl; Nuser er en hund. Nuser har da heldigvis Woodstock, og Nuser er ikke i tvivl; Woodstock er en fugl. Jeg synes det lyder helt »menneskeligt«.

Nu til noget helt andet, som man siger; fra grøntsager til Storm P.

Det hænder at mine løsninger på tekniske problemer bliver kaldt Storm P. Denne sammenligning er jeg meget beæret over. Nu vil jeg med Storm P's egne ord beskrive en af hans opfindelser.

Når viseren A når ned til B, vil den vælte C ned i D. - Vandet løber ud af E og ned i G og hæver F over H således at I rejser sig og støder mod J, som vipper op, så K vipper ned og trækker i L, der lader M bevæge N, så O falder ned i P, og Q (som er en gammel ost) vandrer op ad R til S. Derved vil den sovende person ved duften af osten trække hovedet tilbage og støde mod T, som udløser U, der til slut trækker i V, som med en skarp fløjtetone vækker den sovende.

Det var et avanceret vækkeur, men denne opfindelse er der selvfølgelig ikke nogen her der har brug for, vi er alle tilstede, både fysisk og psykisk.

Det at være tilstede her i aften er i virkeligheden mere kompliceret end selv den største Storm P. opstilling.

Vi fik en indbydelse, som vi sagde ja til, fordi vi eller vores ledsager er med i Sct. Georgs Gildet. Fordi en bekendt inviterede en med i Gildet, fordi man tidligere havde

været spejder eller vist interesse for gildesagen. Fordi man havde en skolekammerat der inviterede en med til spejdermøde. Det var godt at der var spejdere i byen og at forældrene syntes at det var en god ide. Forældrene kom fra en anden by og bedsteforældrene fra en tredje og oldeforældrene fra en fjerde by. Sådan kan man blive ved, det er ligesom slægtsforskning, bliver man ved længe nok, kan vi alle begynde med Adam og Eva.

Alle mennesker er der hvor de er, på grund af beslutninger taget af dem selv og andre, frivilligt eller påtvunget.

Vi er her, fordi vi har besluttet os til at deltage i aften, fordi vi er 2. Gilde i Frederikssund.

Jeg er her, bl.a. fordi min familie besluttede sig til at bo i Frederikssund, men - jeg er vel i virkeligheden ikke en »rigtig« Frederikssunder, min familie har kun boet i byen siden 1938.

Nå, der er heldigvis ingen der kan se det, så jeg bliver ikke generet på grund af det.

Lad os værdsætte vore medmennesker for de kvaliteter de indeholder, og ikke på om de ser ud som Søren Brun, Nuser, Woodstock, Bamse eller Kylling.

*Sven Nielsen, 2. Gilde
fra »SPOREN«*

Sct. Georgs Gilderne i Frederikssund

HVAD LEVER JEG FOR?

*Livet er en morgengave.
Sjælen er et pilgrimskor.
Der står krokus i min have.
Der står øller på mit bord.
Under himlen hænger lærken
som et fjernt bevinget frø,
for en lærke tænker aldrig
på at kæmpe eller dø.*

Livet er sandelig en gave, vi har fået foræret uden selv at yde den mindste smule. Vi ville være nogle skarn, om vi ikke med tak tog imod gaven og efter bedste evne brugte den. Gavens indpakning er ofte meget forskellig, og det præger vore liv.

I vuggegave fik jeg selv et lyst og positivt sind, og det har jeg været meget bevidst om i svære situationer. Man kan gøre utrolig meget selv for ikke at forfalde til selvmedlidenhed. Jeg har ofte hørt og læst om mennesker, der ændrede deres syn på tilværelsen, da de blev udsat for stor sorg eller blev alvorligt syge. Jeg har tænkt, at det var lidt underligt, at man sådan, måske lidt oppe i årene, pludselig ændrede sig. Jeg selv har oplevet stor sorg, men først da jeg for ca. halvanden år siden blev alvorlig syg, skete der noget med mig. Det er såmænd ikke sikkert mine omgivelser har registreret det så markant som mit indre, men jeg ville gerne kunne sige som Tone i Suzanne Brøggers

bog: »det burde være sådan, at man kunne sige, at verden var blevet bare en lille smule bedre ved at man var til«.

Og hvordan gør man så det? Som spejder var der noget med dagens gode gerning, men det er ikke helt sådan, jeg tænker.

Jeg tror, at hvis man er i harmoni med sig selv, så er man også i stand til at være noget for sine medmennesker, og det med at komme i harmoni kan gøres på så mange måder. Jeg er blevet havemand/kone.

Ja, det er ikke fordi, jeg først nu har fået have. Det har jeg haft i 30 år, men først nu føler jeg på en forunderlig måde, at den er min. Når man i en periode har været afskåret fra at udføre et stykke virkeligt fysisk arbejde, så kan det slet ikke beskrives, hvordan det føles igen at kunne bruge sig selv. I min have henter jeg ressourcer til at yde noget andre steder. I min have føler jeg også, at jeg kommer Vorherre lidt nærmere. I mit liv har jeg af og til følt, at »han« var lidt hård ved mig. Disse tanker får jeg løst så dejligt op for derude.

»Ske din vilje« er en vanskelig sætning at sige. Jeg har forandret mig på en anden måde. Nogle vil nok mene, at jeg er blevet lidt hård - måske hensynsløs, men sådan føler jeg det ikke selv. Når man næsten har følt, at døden pustede én i nakken, så bliver man bevidst om småting og lærer at sige fra, hvis man synes, noget er lidt unødigt.

Der er noget, der pludselig bliver så ligegyldigt. F.eks. betyder det ikke så meget mere, hvad andre mener og tror om en. Det vigtigste er ens familie og venner. Netop gode venner betyder uendelig meget. Jeg er også blevet bevidst om tid.

Det er svært kort at sammenfatte, hvad jeg lever for, men en tidligere gildebrors mor har sagt det sådan:

SAMLER-GLÆDER

Jeg samler på en masse uhåndgribelige ting,
unyttige vil mange sikkert sige -
jeg finder dem bestandig, hvor jeg så end går omkring,
de gør mig dagens timer dobbelt rige!

I går jeg samlede ind af den vinterlige blæst
en karskhed, der gav styrke til min tanke,
i morges var det nakkens stolte rejsning
hos en hest
og solens flimmer i dens røde manke.

Så samler jeg på måneskin og hybenro-
sers duft,
på fuglesangens mange melodier -
en klodesky, som lyser i den lette aftenluft
og Händels højtidsrene harmonier,

på trip af barnefødder og på gamle øjnes
glans,
på kirkeklokkens klang ved aftentide -
på universets gåder over al forstand og
sans
og lykken: at erkende og at vide.

Mest samler jeg på venlighed, på smil og
glade ord,
på alt, hvad der vil sige ja til livet,
men også på den alvor, som vil gå i
glædens spor -
den undren, som de åbne sind blev givet!

Jeg har min rige samling, der forøges mer
og mer,
men det begær vil aldrig stjæle freden.
Er verden end en jammerdal, dens skab-
ning støv og ler -
hvor stort er dog vort glimt af evigheden!

Så derfor:

Du skal plante et træ.
Du skal gøre en gerning
som lever når du går i knæ,
en ting som skal vare
og være til lykke og læ.

På det vil jeg fortsat leve - og over-
leve.

*Riddersvar den 26/11-91
Grethe Thrane
Grindsted Gildet*

AKTIVITET I GILDET

Mange gilder har aktiviteter i gang, dels for at skaffe penge til forskellige hjælpearbejder, dels for at markere gildet i lokalsamfundet.

Hvad enten det er af den ene eller den anden grund, indebærer det, at gildebrødre lægger hovederne alvorligt i blød for lige netop at finde de »helt rigtige vise sten«.

Vi vil i *Impuls* forsøge at samle nogle af de mange ideer, der blomstrer rundt omkring, og dermed være med til at skabe en videnbørs til hjælp for enkeltgildernes aktivitets planlægning.

KRÆMMERMARKED

I stadig flere byer florerer kræmmermarkederne, og dette nogen gange på bekostning af loppemarkeder afholdt af spejdere eller gilder.

I Sct. Georgs Gildet i Nørre Alslev, havde vi en ide om, at vi dels skulle indsamle nogle midler til vort hjælpearbejde, dels ville synliggøre os noget mere i kommunen.

Spejderne holder et meget stort loppe-marked om efteråret, her hjælper vi til, men absolut som »usynlige« hjælpere.

I gildet så vi, at der rundt omkring på Falster og Lolland blev etableret kræmmermarkeder, hvor de samme kræmmere flyttede boden fra sted til sted, alt efter, hvor der var mest spændende.

Vi besluttede, at vi ville stå for et sådant marked her i byen.

Først kontaktede vi de handlende, de var forbeholdne og skeptiske - hvad hvis der bliver solgt konkurrenceforvridende ting? - vil det kunne gøres uden ballade i byen? - kan gildet styre en sådan en aktivitet? - hvem er gildet iøvrigt? - hvor skal det holdes? - vil nogen forretninger ikke føle, at andre ligger »bedre« i forhold til markedet? ... o.s.v o.s.v.

Vi aftalte med de handlende, at vi fik frie hænder i 1991, sådan at vi arrangerede kræmmermarked hver den første lørdag i måneden fra april til oktober.

Nu startede alle problemerne.

Vi søgte kommunen om tilladelse til at afholde kræmmermarked. Kommunen sendte ansøgningen videre til politiet, der videresendte den til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen - og der lå så den. Efter lidt telefonringeri, lykkedes det at få en tilladelse, dog først samme dag som markedet skulle være - det var ligesom for sent.

Nå, vi prøvede igen. Nu fik vi at vide, at en sådan tilladelse kun kunne gives for en dag af gangen, og højst 3 gange om året. Gode råd var dyre. Hele problematikken bestod i, at hvis der blev solgt nye varer, så skulle Styrelsen ind i billedet, hvorimod alt gammelt, grøntsager, frugt, »hjemmesløjde« m.v. ikke skulle godkendes her, men blot hos politiet.

Vi tog en bred vurdering af begrebet hjemmesløjde, og efter aftale med politiet, kørte vi løs.

Via en velvillig sponsor, fik vi trykt nogle løbesedler, som vi delte ud rundt omkring på de forskellige kræmmermarkeder i landsdelen, og første lørdag i juni, kunne vi så byde velkommen til årets første kræmmermarked.

Vores opgave var, at slå en kridtstreg med 3 meters mellemrum, og så opkræve kr. 50,- pr mellemrum for voksne og foreninger, børn slipper med en 10'er. Det er klart, der skal udstedes behørig kvittering (trykt af samme sponsor som løbesedlerne), og der skal forud sælges til »næste gang«. Her kan kun reserveres mod forudbetaling.

De handlende synes åbenbart, at de skulle medvirke med lidt festivitas, så der kom lidt spillemænd, og man havde kontaktet den lokale skakklub, som stillede et kæmpeskak op, her blev der i sommerens løb arrangeret turneringer, bl.a. mellem byrådsmedlemmer.

Det blev noget af et tilløbsstykke, kræmmerne var glade, de handlende begejstrede, der var travlt i byen.

Nu fik vi den aftale med de handlende, at hvis vi fandt på noget spændende i forbindelse med kræmmermarkedet, så var de lydhøre.

fortsættes på bagsiden

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgillemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 5851 Janderup 75 25 85 28

Landsgildekansler Søren Adeltoft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 66 16 56 83

Landsgildeskatmester Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 53 52 80 66

Vicelandsgillemester Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900 Frederikshavn 98 42 77 08

Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110,
Reersø, 4281 Gørlev 53 55 90 04

Vicelandsgildeskatmester Svend Erik Jensen,
Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg 98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethé, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Hans Kurt Rasmussen, Kildebakken
27, 8800 Viborg 86 67 33 03

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 75 17 37 89

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 62 61 81 81

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 53 43 55 92

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 31 70 43 29

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

INTERNATIONALT UDVALG, formand

Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 42 99 68 41

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 98 12 52 22

Midtjylland: Andreas Hasle, Gørrids Allé 39,
8900 Randers 86 43 00 73

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Ebba Hartmeyer, Farsbøllevej 1, Gamby,
5471 Sønderø 64 83 10 63

Nord- og Nordvestsjælland:
Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 42 19 20 15

Storkøbenhavn og Bornholm:
Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Sksnevad 53 66 94 13

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Egelevgade 26, 4840 Nørere Alslev 53 83 45 23

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Klosterbakken 22,
3500 Værløse 42 48 17 18

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

PUM:

Nordjylland: Johannes Nilausen, Stendalsvej 20,
Box 69, 9520 Skørping 98 39 19 15

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

Syddjylland: Peter C. Christensen, Svinget 10,
6800 Varde 75 22 03 53

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4,
5700 Svendborg 62 22 11 60

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl, Labæk
56, 4300 Holbæk 53 43 12 50

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 31 75 94 85

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 53 61 64 63

SCT. GEORG - REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 86 32 08 71

KIRSTEN LUCHOW

SUNDBYVEJ 1

3600 FREDERIKSSUND

Det resulterede i, at vi sideløbende med markedet arrangerede aktiviteter, der blev betalt af de handlende - og aktiviteter, der kunne bære sig selv med lidt hjælp fra forskellige enkelt forretninger. De handlende betalte annonceringen i den lokale annonceavis.

Der blev arrangeret følgende:

Juni: Spillemand og kæmpeskak.

Juli: Faldskærmsudspring af jægerkorpset, der blev udkastet 300 gavekort fra forretningerne.

August: Helikopterrundflyvning over byen. En del forretninger uddelte enkelte friture, og Brugsen sponsorede, så vi kunne tilbyde rundflyvningen for 200 kr. Der var ca. 50 der var oppe - det er egentlig helt fint, i og med at maskinen kun kunne tage en passager ad gangen. Samme dag holdt en af de lokale amatørscener et stort show fra ladet af en lastbil.

September: Spejderne holdt »Spejder for en dag«. Politiet og Falck var til stede med køretøjer og forskelligt grej, udryk-

ningshornene lød jævnlige over pladsen, en nystartet veteranbil klub udstillede en snes gamle køretøjer.

Oktober: ingen aktivitet, vi skulle her nok have haft lidt aktivitet, men vi havde egentlig ikke troet, at det kunne lade sig gøre at trække folk i oktober - det kunne det, så det gør vi om i 1992.

Hvad har vi så fået ud af det?

Ja, nogen synes måske ikke så meget økonomisk, vi fik ca. 7.000,- kr. ind til vores hjælpekasse, men herudover fik vi en kolossal goodwill i byen, og vi er siden blevet spurgt om de mest utrolige ting - kan I ikke finde på et eller andet o.s.v. - vi har »sat« os på kræmmermarkeder i byen, inden andre fik ideen, og vi har gjort det på en måde, at vi ikke generer spejderne og deres loppemarked. Spejdere og gilder får iøvrigt gratis bod.

Hvis du har supplerende spørgsmål, så kontakt

Gorm Brøgger, tlf. dag: 53 83 45 23 - aften: 54 82 10 89.

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer. IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 45 23 - Telefax 53 83 55 22.